

И зада ны наѣми църква-та, че нѣй на тойзи свѣтъ не смы дръго нищо, ами странцы на чуждѣ земѣ, то три недѣли преди великѣй-а постъ дава ни да пѣемъ жалнѣ-тѣ пѣснь на вавилонско-то робство, коа-то пробива сърце-то ни съсз силни-тѣ си гласове и съ тѣгѣ-тѣ си за отечество-то си. Подиръ сѣкѣй силиый стихъ на тойзи псаломъ дохожда тихо аллилѣа, като гласъ земланный, кой-то едкамы са чѣва отъ земланный-а плачъ:

„При рѣки-тѣ вавилонски, сѣдахъмы и плакахъмы, коги-какъ ни дойдеше на умъ за Сѣонъ. На върбы-тѣ посредъ него закачихъмы органы-тѣ си. Защото тамъ ны попытахъ за пѣсны-тѣ сѣонски онѣа кои то ны заробихъ, и кои то ны отведохъ, и дѣмахъ: попѣйте ни нѣкожъ пѣснь сѣонскѣ, Какъ да пѣемъ пѣснь господнѣ въ чуждѣ земѣ? Ако та забораважъ, Іерусалиме, нека бѣде заборавена моа-та десница; нека ми прилѣпни езикъ-а въ гърло-то ми, ако не си наѣмъ за тебе, ако не предложъ Іерусалимъ на сѣко мое веселіе. Наѣми си, господи, за сынове-тѣ едомски, какъ хѣртѣвахъ на Іерусалимскѣй-а денъ: разоркайте, разоркайте го чакъ до темель-а мѣ! Окаанна дѣще вавилонска, блазѣ на оногова, кой то ти върне това, кое-то си ни ты сторила! блазѣ на оногова, кой-то земе и развѣе твои-тѣ дѣца о камакъ!“

Колко е силна тази пѣснь като споманъ, но още е по силна по онова, дѣто знаменѣва: Вавилонъ, то естъ смешеніе, показва смесенъ мно-